

4. Ar taikant Reglamentu Nr. 2988/95 nustatytas taisykles dėl senaties pripažintina, kad visais pagrindinės skolos išieškojimo senaties termino eigą nutraukiančiais veiksmais taip pat nutraukiamas ir palūkanoms taikomo senaties termino eiga net ir tuo atveju, jeigu jos neminimos aptariant pagrindinės skolos išieškojimo senaties termino eigą nutraukiančius veiksmus?
5. Ar senaties terminas įsigalioja pasibaigus maksimaliam Reglamento Nr. 2988/95 3 straipsnio 1 pastraipoje nustatytam terminui, jeigu per jį paramą išmokėjusi įstaiga reikalauja grąžinti neteisėtai išmokėtą paramą, tačiau kartu nereikalauja sumokėti palūkanų?
6. Ar penkerių metų bendrosios teisės senaties terminas, 2008 m. birželio 17 d. Įstatymu Nr. 2008-561 nustatytas Civilinio kodekso 2224 straipsnyje, galėjo šio įstatymo įsigaliojimo dieną dar neįsigaliojusių senaties terminų atžvilgiu pakeisti ketverių metų senaties terminą, numatytą Reglamente Nr. 2988/95, taikant minėto reglamento 3 straipsnio 3 punkte numatytą išimtį?

- ⁽¹⁾ 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, p. 1).
- ⁽²⁾ 1999 m. balandžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/1999, nustatantis bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisykles (OL L 102, p. 11; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 25 t., p. 129).
- ⁽³⁾ 1996 m. balandžio 26 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 770/96, iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 3002/92, nustatantį bendras išsamias iš intervencinių atsargų išimtų produktų panaudojimo ir (arba) paskirties tikrinimo taisykles (OL L 104, p. 13; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 7 t., p. 173).

**2015 m. lapkričio 12 d. Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgija) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje Raffinerie Tirlemontoise SA/Belgijos valstybė**

(Byla C-585/15)

(2016/C 038/44)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Tribunal de première instance de Bruxelles

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Raffinerie Tirlemontoise SA

Atsakovė: Belgijos valstybė

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, remiantis būtent 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimu *Zuckerfabrick Jülich* (C-113/10, C-147/10 ir C-234/10), 1999 m. rugsėjo 13 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2038/1999 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo ⁽¹⁾ 33 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad apskaičiuojant vidutinį nuostolį reikia visų kategorijų cukraus realių išlaidų sumą padalyti iš eksportuoto kiekio sumos, nepaisant to, ar už šį kiekį iš tikrųjų buvo išmokėtos grąžinamosios išmokos?
2. Ar, remiantis būtent 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimu *Zuckerfabrick Jülich* (C-113/10, C-147/10 ir C-234/10), 1999 m. rugsėjo 13 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2038/1999 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo 33 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad perkėlimai, į kuriuos reikia atsižvelgti bendrai apskaičiuojant gamybos mokesčių (kaip į debeto arba kredito aspektą), turi būti apskaičiuojami visų kategorijų cukraus realių išlaidų sumą padalijant iš realaus eksportuoto kiekio sumos, nepaisant to, ar už šį kiekį iš tikrųjų buvo išmokėtos grąžinamosios išmokos?

3. Jei į pirmąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar Reglamentas Nr. 2267/2000 ⁽²⁾ ir Reglamentas Nr. 1993/2001 ⁽³⁾ negalioja?

⁽¹⁾ OL L 252, p. 1.

⁽²⁾ 2000 m. spalio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2267/2000, nustatantis 1999–2000 prekybos metais cukraus sektoriuje taikomus gamybos mokesčių sumas bei papildomo mokesčio skaičiavimo koeficientą (OL L 259, p. 29).

⁽³⁾ 2001 m. spalio 11 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1993/2001, nustatantis 2000–2001 prekybos metais cukraus sektoriuje taikomas gamybos mokesčių sumas (OL L 271, p. 15).

2015 m. lapkričio 16 d. Juzgado de Primera Instancia n° 1de Jerez de la Frontera (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Banco Santander, S.A./Cristobalina Sánchez López

(Byla C-598/15)

(2016/C 038/45)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Banco Santander, S.A.

Atsakovė: Cristobalina Sánchez López

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos [93/13/EEB ⁽¹⁾] 3 straipsnio 1 ir 2 dalių, 6 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies] nuostatomis ir ja siekiamiems tikslams prieštarauja nacionalinės teisės normos, įtvirtinančios procesą, koks numatytas Civilinio proceso kodekso 205 straipsnio 1 dalies 7 punkte, pagal kurį nacionalinis teismas įpareigojamas priimti sprendimą, kuriuo nurodo perleisti būstą, į kurį nukreiptas išieškojimas, asmeniui, kuris jį įgijo per neteisminę išieškojimo procedūrą, kuriai vykstant, taikant galiojančią tvarką, numatytą Hipotekos įstatymo (jo redakcijos įsigaliojus 2000 m. sausio 8 d. Įstatymui Nr. 1/2000) 129 straipsnyje ir Hipotekos taisyklių (jų redakcijos įsigaliojus Karaliaus dekretui Nr. 290/1992) 234–236-0 straipsniuose, teismas neturėjo galimybės *ex officio* atlikti nesąžiningų sąlygų kontrolės, o skolininkas negalėjo, remdamasis nesąžininga sąlyga, pareikšti tinkamo prieštaravimo nei vykstant išieškojimui neteisimine tvarka, nei per atskirą teismo procesą?
2. Ar nurodytoms direktyvos nuostatomis ir ja siekiamiems tikslams prieštarauja tokia nacionalinės teisės norma, kokia yra Įstatymo Nr. 1/2013 penktoji pereinamojo laikotarpio nuostata, kuria notarui suteikiama galimybė sustabdyti neteisminę išieškojimo iš hipoteka įkeisto turto procedūrą, pradėtą įsigaliojus Įstatymui Nr. 1/2013, tik jeigu vartotojas patvirtina, kad pateikė prašymą pripažinti nesąžininga kurią nors hipoteka užtikrintos paskolos sutarties sąlygą, kuri yra pardavimo iš varžytinių pagrindas arba kurioje nustatyta išieškotina suma, jeigu tokį atskirą prašymą vartotojas pateikė per vieno mėnesio terminą, skaičiuojamą nuo Įstatymo Nr. 1/2013 paskelbimo dienos, nors vartotojui nebuvo asmeniškai pranešta apie šį terminą, prieš tai, kai notaras patvirtina turto perleidimo faktą?
3. Ar nurodytas direktyvos nuostatas, ja siekiamą tikslą ir ja nacionaliniams teismams įtvirtintą pareigą *ex officio* nagrinėti, ar su vartotojais sudarytose sutartyse yra nesąžiningų sąlygų, net jeigu vartotojas to neprašo, reikia aiškinti taip, kad jais, vykstant procesui, koks numatytas Civilinio proceso kodekso 250 straipsnio 1 dalies 7 punkte, arba vykstant „pardavimo iš varžytinių“ procedūrai, kuri reglamentuojama Hipotekos įstatymo 129 straipsniu, nacionaliniam teismui suteikiama galimybė netaikyti nacionalinės teisės nuostatų, pagal kurias tokia teismo kontrolė *ex officio* nėra leidžiama, atsižvelgiant į tai, kad direktyvos nuostatos yra aiškios ir į tai, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas ne kartą nurodė, jog nacionaliniai teismai turi pareigą bylose, kur sprendžiami klausimai dėl su vartotojais sudarytų sutarčių, *ex officio* nagrinėti, ar nėra nesąžiningų sąlygų?